

"Geluk"

Men zegt een ongeluk schuilt in een klein hoekje
Maar wat men zich niet realiseert
Is dat 't geluk voor een ieder
In dat zelfde hoekje participeert

Men belicht vaak de negatieve kanten
Zo van: "dat heb ik nu weer"
Zitten kniezen is dan zinloos
Of te wel; leg je er niet bij neer

Waardeer de kleine dingen in het leven
Vraag niet naar het hoe of waarom
Probeer het eens te transformeren naar:
'Hoe ga ik er mee om"

Het leven heeft vele mooie kanten
en slechts ene schaduwzij
geniet van elke dag een beetje
dan trekt die schaduw aan je voorbij

Het leven; dat is ons gegeven
De clou is hoe je het bewaakt
Want geluk is niet te koop; noch te krijgen
'Geluk' is het geen je er zelf van maakt

Irene

'Geluk' maart 1999

Naar aanleiding van een oproepje in de Libelle (een maand na het overlijden van mijn vader) een gedicht te schrijven over 'Geluk' is dit gedicht uit mijn pen gevloeid.

Wat is geluk dacht ik. Vele mensen realiseren zich niet wat ze bezitten en hoe rijk ze zijn. Geluk is dichterbij dan je denkt. Je vader nog hebben, dat is geluk. Gezonde kinderen hebben, dat is geluk. Je realiseren hoe rijk je bent door niet de materiele dingen te tellen dat is geluk.

Waarom realiseren zo vele mensen dan niet dat `geluk` dichterbij hun staat dan ze denken?

En zonder enige moeite is dit gedicht tot stand gekomen. Omdat ik me realiseerde hoe gelukkig ik was doordat ik al die jaren van mijn vader heb kunnen genieten. Doordat ik na 15 jaar kinderloos te zijn geweest kinderen heb gekregen die zorg en aandacht nodig hebben met of zonder handicap.

Dat zijn de dingen die je telt. Dat is geluk